Ordaj numeraloj finiĝas je **-id**: balid, telid.... Onoj: **- dil**: duono = teldil bal, kvinono = luldil bal.... Opaj: **-na**: balna, telna, kilna...

Verboj: estas ĉiuj regulaj, la tempon montras prefiksoj kaj personon personaj pronomoj en sufiksa formo. Infinitiva finaĵo estas -ön, imperfekta prefikso ä-, perfekta e-, pluskvamperfekta i-, futura I o-, futura II u-, pasiva p-, imperativa sufikso -öd, kondicionala -öv, participa aktiva -öl, pasiva pe-...-öl.

Paradigmo de **löfön** = ami:

prez.: löfob, löfol, löfon, löfof, löfobs, löfols, löfons, löfofs

imperfekto: älöfob, älöfol, älöfon...

perfekto: elöfob, elöfol, elöfon....

pluskvamperfekto: ilöfob, ilöfol, ilöfon...

futuro I: olöfob, olöfol, olöfon...

futuro II: ulöfob, ulöfol, ulöfon...

pasivo prezenca: palöfob, palöfol, palöfon...

pasivo imperfekta: pälöfob, pälöfol, pälöfon...

pasivo perfekta: pelöfob, pelöfol, pelöfon...

pasivo plusky.: pilöfob, pilöfol, pilöfon...

pasivo futura I : polöfob, polöfol, polöfon...

pasivo futura II: pulöfob, pulöfol, pulöfon...

Adverboj havas finaĵon **-o:** ädelo = hieraŭ, odelo = morgaŭ, gudiko = bone. Tio ne validas por unusilabaj vortoj, ekz. $ai = \hat{c}iam$, ba = eble, ya = jam, nu = nun.

Prepozicioj: de = de, in, ini = en, fa = per, nen = sen, sus = sub, $v\ddot{u} = inter$, $dom\ddot{u} = \hat{c}e...$

Konjunkcioj: $\mathbf{e} = \text{kaj}, \, \mathbf{bi} = \hat{\mathbf{c}} \text{ar}, \, \mathbf{do} = \text{kvankam}...$

Akcento estas regula, sur la lasta silabo, kiu estas longa. Nur partikuloj **li** kaj **la** estas senakcentaj.

Vortprovizo devenas kvardekprocente de la angla, poste el la latina, franca kaj germana. Sed: la radikoj estas prefere unusilabaj kaj por eviti mikson kun plurala finaĵo ili ne finiĝas je -c, -s, -z, oni evitas ankaŭ -r-, kombinaĵojn de pluraj konsonantoj kaj vokaloj ktp. Sekve estas la fonta vorto apenaŭ rekonebla, ekz. bib (biblia) = libro, dol (dolor) = doloro, gul (angulus) = angulo, nim (animal) = animalo, vun (Wunde) = vundo, bel (Berg) = monto, mud (Mund) = buŝo, fat (father) = patro, flen (friend) = amiko, nol (knowledge) = scio, plim (compliment) = komplimento, pük (speak) = lingvo, vol (world) = mondo, yel (year) = jaro, gad (garden) = ĝardeno, cil (child) = infano, bür (bureau) = buroo, mag (image) = imago, rig (originem) = origino.

Egan parton de vortprovizo eblas derivi per prefiksoj kaj sufiksoj, la plej uzataj estas ekz. -il por diminutivo, -en por profesio, -af por animalo, -ge por ripetado, -ne por negacio, lu- por malgrandigo, -än por lando, -em por kolektivo ktp. Ekzemple de la vorto pük = parolo oni povas derivi: pükik – lingvistiko, pükatidel – lingvoinstruisto, pükon – paroli, motapük – gepatra lingvo, pükät – diskuto, pükatil – alparolo, telapükat – dialogo, pükav – filologio, püked – frazo, pükedavod – proverbo, pükel – parolanto, mopükel – plurlingva, okopükot – monologo, gepük – respondo, gepükon – respondi, lepük – konfirmo, lupük – babilado, nepük – silento, nepüken – silenti, sepük – prononco, tapük – kontraŭdiro, volapük – monda lingvo, kaj multajn aliajn.